

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . \$7.00
Za inozemstvo celo leto \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-1242

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CHelsea 3-1242

No. 61. — Štev. 61.

NEW YORK, MONDAY, MARCH 15, 1937 — PONEDELJEK, 15. MARCA 1937

Volume XLV. — Letnik XLV.

LEWISOV ODBOR NA DELU V DRŽAVI NEW JERSEY

OBLASTI SO ZAPOVEDALE KOMPANIJI, DA MORA SPREJETI 4000 DELAVCEV NAZAJ NA DELO

Zdaj sta na vrsti industriji radia in elektrike. — Pogajanja, ki so se danes začela s Carnegie - Illinois Corporation, bodo velike važnosti za vso industrijo jekla. — Sodišče bo odločilo o ustavnem povelju, ki skuša izposlovati Chrysler.

Uradniki United Electrical & Radio Workers of America so napovedali včeraj celo vrsto konferenc z zastopniki velikih tovarn v okrajih Essex, Union in Hudson v državi New Jersey, katere izdelujejo radio in druge električne aparate.

Tovarne imajo zaposlenih dvanaest tisoč delavcev, in med njimi se vrši živahna organizacijska kampanja.

Istočasno je naznanil William Mitchell, član odbora za industrijalno organizacijo, da bo unija električarjev priključena Lewisovemu odboru. Industrija elektrike je največja v severnem delu države New Jersey.

V industriji jekla se bo vršila danes zelo važna konferenca. Sestala se bosta namreč Philip Murray, ki je desna roka Johna L. Lewisa, in Benjamin F. Fairless, predsednik Carnegie - Illinois Steel Corporation. Konferenca bo velikega pomena za vso industrijo jekla.

Jutri stopi v veljavo pogodba, ki sta jo sklenila Murray in Fairless glede štirideseturnega delovnika in povišanja plač. Kot znano, bodo dobili jeklarji po deset centov več na uro.

Povprečna plača jeklarja bo znašala potemtakem 83 centov na uro. Tako visoke plače niso dolej še nikdar imeli. Kompanije bodo plačale delavcem sto milijonov dolarjev več na leto. Industrija jekla obratuje s polno paro ter komaj zadošča vsem naročilom.

Danes se bo tudi odločilo, če bo sodišče izdalo zaporno povelje proti sedečim štrajkarjem v Chryslerjevih tovarnah. Governor Murphy je pričel posredovati. Upati je, da bo imel istotak uspeh kot ga je imel pri General Motors.

WASHINGTON, D. C., 14. marca. — Labor Relations Board (oblast, čije naloga je urediti odnose med delavci in delodajalci), je naročil danes družbi Remington Rand, Inc., da mora takoj sprejeti nazaj na delo 4000 delavcev, kateri so bili lani meseca maja zaštrajkali, nakar so bili odpušteni.

V tozadavnem odloku je rečeno: — Iz dokazilnega materiala, ki obsega več tisoč strani, sta dve stvari jasno razvidni: da obtožena družba noče uvesti z delavci kolektivnega pogajanja in da je začasna stavka družba z delavci silno brezobzirno ravnala.

Odlok je bil izdan kmalu zatem, ko je delavska tajnica Miss Perkins povabila predsednika Jamesa H. H. Randa, naj pride v četrtek k nji, da se bosta dogovorila glede obnovitev pogajanj z unijo, ki pripada Ameriški Delavski Federaciji. Rand je odgovoril, da se bo odzval vabilu.

Včeraj je John P. Frey, predsednik A. F. L. Metal Trades departmenta kritiziral urad za socialno zaščito, ker je dal Remington Rand družbi naročilo v znesku \$57,500.

Labor Relations Board pravi, da če je bilo kdaj treba uvaževati Wagnerjevo postavbo, jo je treba v tem slučaju.

— Družba je vrgla na cesto šest tisoč delavcev in izpremenila tovarne v oboroženo taborišče. Delavci trpe veliko bedo in pomanjkanje, družba pa noče ničesar slišati o kolektivnem pogajanju.

— Družba dosledno omalovažuje pravice delavcev ter se noče pokoriti postavi.

Lahi—glavna opora španskih fašistov

IZ RUDNIKA SO SPRAVILI ENAJST TRUPEL

V rudniku se še vedno nahaja 7 ponesrečenih rudarjev. — Električna iskra je vžgala pline.

LOGAN, W. Va., 14. marca. — V globočinah Maebeth rudnika se še vedno nahaja 7 trupel ponesrečenih rudarjev, 11 trupel pa leži v mrtvašnici.

Reševalci napenjajo vse svoje sile, da bi čimprej prišli do svojih ponesrečenih tovarišev in kadar se vrnejo iz rova, so izmučeni, da morejo komaj govoriti.

Včeraj ste bili prinešeni iz rova trupli 28 let starega Earl Gearharta in 32 let starega J. Wileya, ki sta delala pri stroju, iz katerega je najbrže svignila električna iskra, ki je zažgala plin ter je nastala strahovita razstrelba, ki je ubila 18 rudarjev.

H. P. Farley, ki vodi rešila, dela, pravi, da bo vzelo še nekaj dni, predno bo mogoče priti do ostalih 7 ponesrečenih rudarjev, kajti prej bo še treba spraviti iz rova več sto ton zemlje in kamenja.

Vsled dežja je bilo pred rovom komaj kakih 30 ljudi. Družine ponesrečenih se večinoma drže po svojih hišah.

Med prebivalce male premogarske vasi je v šestih mesecih že drugič prišla žalost. V septembru so ravno tako, kot se danes, žalostno stali pred rovom in gledali, kako so prinašali trupla iz rova. Tedaj je bilo ubitih 10 rudarjev.

Med mrtvimi je tudi R. B. Kimball, oče šestih otrok. Kimballova vdova je v septembru izgubila svojega brata Toma Tillerja.

FAIRMONT, W. Va., 14. marca. — Uradniki Hutchinson Coal Company pravijo, da ne vedo za pravi vzrok razstrelbe v rudniku Maebeth.

Podpredsednik družbe Truman E. Johnson, je takoj odpotoval na kraj nesreče, ko se je vrnil iz Washingtona, kjer je z drugimi operatorji priporočal senatorjem in poslancem, da čimprej sprejmejo Guffey-Vinson Coal Control postavbo.

Washington, D. C., 14. marca. — Načelnik komisije, ki preiskuje nesrečo v Maebeth rudniku, G. W. Grove, je svojim predstojnikom sporočil, da je po njegovem mnenju električna iskra vžgala pline v rudniku.

ADVERTISE in
"GLAS NARODA"

Remington Rand Co., ima svoje tovarne v Syracuse, Ilion in Tonawanda, N. Y., v Middletown v Connecticutu ter v Norwood in Marietta, Ohio.

FRANCIJA SE TEMELJITO PRIPRAVLJA

Francoska vlada je zasedla Schneiderjevo veliko municijsko tovarno. Prevzela je vse stroje, orodje in orožje.

PARIZ, Francija, 14. marca. — Uradni list naznanja, da je francoska vlada prevzela velikansko Schneider - Creusot municijsko tovarno.

S tem je francoska vlada prevzela popolno kontrolo nad izdelovanjem orožja.

Vlada je prevzela vse stroje, orodje, municijo in ves material za izdelovanje orožja in municije.

Do sedaj je po novi postavi vlada prevzela samo tovarne za izdelovanje aeroplanov, in večjih tovarni ni motila; sedaj pa je pričela pri največji tovarni v Franciji.

Creusot jeklarna je bila ustanovljena leta 1785 in že 50 let prej je Schneiderjeva družina imela v teh krajih svoje plavže. Prva leta je tvrdila pogosto zašla v denarne stiske, dvignila pa se je za časa Napoleonovih vojn, leta 1833 je pa napovedala bankrot. Ko je bila iznajdena lokomotiva in so po celi Evropi pričeli graditi železnice, je tovarna izdelovala lokomotive in drugi železniški material ter jeklene plošče za bojne ladje. Tekom nemško-francoske vojne leta 1870 je pričela izdelovati topove.

Od leta 1910 do 1914 je Schneiderjeva tovarna izdelala 34,500 težkih topov in v svetovni vojni je izdelovala slovite francoske topove "75".

K tovarni pripada 417,500 kvadratnih jardov zemlje, nad 19,000 kvadratnih jardov je odločenih samo za artilerijo.

Vsako leto porabi tovarna okoli 450,000 ton premoga in vsak dan dovaja okoli 50 vlakov različni material v mesto, ki šteje 30,000 prebivalcev.

Predsednik tovarne je Eugene Schneider, ki ima tudi municijske tovarne na Čehoslovaškem, ladjedelnice ter tovarne za avtomobile in aeroplane.

Še pred svetovno vojno je imel Schneider v velikih ruskih municijskih tovarni v Putilovu delnic za 25,000,000 frankov, v Škodovih tovarnah na Češkem pa za 167,000,000 frankov.

PAPEŽ JE BOLJŠI

VATIKAN, 12. marca. — Papežu Piju XI. je zdravstveno stanje toliko izboljšalo, da je predsedoval tajni seji 26 kardinalov v svojem stanovanju. Odkar je v decembru zbolel, je sedaj prvič predsedoval kardinalski seji.

NEMŠKA VLADA NE MARA DATI ZADOŠČENJA

Vnanji minister von Neurath je dal zagotovilo poslaniku Doddu, da nemško časopisje ni hotelo žaliti. — Vendar pa nazijska vlada ne bo dala pismenega zadoščenja.

BERLIN, Nemčija, 14. marca. — Ameriški protest proti napadom nemških listov na Ameriko je "zaključena zadeva" in nazijska vlada ne bo pismeno odgovorila in obžalovala, kot je to storil državni tajnik Hull na nemški protest zaradi govora newyorškega župana La Guardia.

Kancelar Hitler je odločil, da njegova vlada glede tega protesta ne bo šla dalje in da zadoščenja, da je vnanji minister Konstantin von Neurath ameriškemu poslaniku Doddu izrazil obžalovanje ter zatrdil, da časopisje ni nameravalo žaliti ameriškega naroda.

Propagandni minister dr. J. Goebbels nemškimi listom ni dovolil, da bi omenili ameriški protest, toda tudi več ne napadajo Združenih držav.

STRAŽA PRI AMERIŠKI ZAKLADNICI

WASHINGTON, D. C., 14. marca. — Zlati zaklad, ki znaša polovico svetovnega zlata, bo strazilo samo 24 stražnikov v zakladnici v Fort Knox, Ky. Zaklada pa ne bodo strazili vojaki, temveč stražniki zakladniškega urada.

Ti stražniki bodo civilni uslužbenci, ki bodo dobivali po \$1680 plače na leto. Samski stražniki bodo stanovali v barakah na vojaškem zemljišču, oženjeni pa si bodo morali poiskati stanovanja izven trdnjave.

Zakladniški urad se popolnoma zanaša na varnostne naprave v zakladnici. Poleg mnogih priprav za alarm so tudi priprave za pline in strojnice. Po mnenju izvedencev nepoklicanemu sploh ni mogoče priti v bližino zaklada.

SIN NADVOJVODE FRANCA FERDINANDA

DUNAJ, Avstrija, 14. marca. — Sodisce je razsodilo, da mora sin v Sarajevu ustreljenega avstrijskega nadvojvode Franca Ferdinanda, vojvoda Maksimilijan Hohenberg, vsak mesec plačati 320 šilingov Francu Ferdinandu Hahnu, ki trdi, da je nezakonski sin umorjenega nadvojvode.

Hahn, ki je več let živel v Združenih državah, je prosil sodišče za 1000 šilingov na mesec.

DRŽAVLJANSKA VOJNA NA ŠPANSKEM JE MEDNARODNA

MADRID, Španka, 12. marca. — Španska republikanska vlada pravi, da je v armadi generala Franca 30,000 Italijanov in da vodi Italija proti Španski nenapovedano vojno. Vnanji minister Julio Alvarez del Vayo pravi, da je prišel čas, da ni mogoče več govoriti o državljanski, temveč o mednarodni vojni na Španskem.

Vlada je javno razstavila štiri italijanske častnike in 37 italijanskih vojakov, ki so bili ujeti v bojih za Guadalajaro, dokaz, da Italijani pomagajo fašistom.

Del Vayo je rekel, da je iz priznanja italijanskih ujetnikov razvidno, da je na Španskem močna italijanska armada.

Vsi častniki in vojaki nosijo italijanske uniforme in imajo italijansko orožje. Italijanom, katerih je več divizij, poveljuje general Mangini. Posameznim divizijam pa poveljujejo generali Bergonzoli, Nuvoloni, Coppi in drugi, katerih imena pa niso znana.

Italijanski ujetniki pripovedujejo, da so se zglasili pri svojih oblastih za delo v Abesiniji. Mesto pa, da bi bili poslani v Afriko, so bili obklejeni v vojaške uniforme in poslani v Cadiz na Španskem, od koder so bili v zaprtih tovornih avtomobilih poslani na fronto, da niso mogli videti, kod se peljejo in kam so namenjeni.

MADRID, Španka, 12. marca. — Vrhovnik poveljnik republikanske armade, general Jose Miaja, ki se je vrnil s fronte, zagotavlja, da je bilo fašistično prodiranje proti Guadalajari ustavljeno.

Hud udarec je bil zadan fašistom v Vsenčiliškem mestu, kjer so republikanci razstrelili zabarikadirane postojanke v poljedeljski šoli.

PARIZ, Francija, 12. marca. — Neenzurirano pismo, ki je bilo odposlano iz Madrida, 6. marca in ki je dospelo v Pariz, pravi:

"Stvari se polagoma bližajo koncu in se morajo pripraviti na najhujše. Kot sedaj izgleda, je padeč Madrida prej ali slej neizogiben.

"Vlada se je izkazala, da nima ofenzivne moči in vedno se ne more upirati. Ako pa zdrži dovolj dolgo, se bo mogoče sreča obrnila, toda je boljše, da na to ne računamo.

"General Franco bo mogoče vdaril od Teruela proti obali, ali bo šel v Jaen, ali pa bo skušal prebiti republikansko črto v Guadarama pogorju, ali pa bo pripeljal 15,000 Italijanov, ki so zavzeli Malago in bo odrezal Madrid.

"Vse izgleda, kot da hoče general Franco pustiti Madrid za nazadnje, da se izogne bojem v mestu. Mogoče bomo obkoljeni in izstradani. Naj se zgodi karkoli, agonija bo počasna.

Toda Madrid ne bo padel čez noč."

MADRID, Španka, 14. marca. — Republikanska infantarija je s pomočjo aeroplanov vstavila veliko fašistično ofenzivo, v kateri so večinoma Italijani, v smeri proti Guadalajari.

Ko je bilo vstavljeno prodiranje proti strateško važnemu mestu, so republikanci s protinapadom potisnili fašiste do črte Hita-Triunfo-Brihuega, 15 milj severovzhodno od Guadalajare.

Republikanski letalci so namikajoče se Italijane vrželi 500 močnih bomb, ne zmečejo se za sneženi vihar, ki jim je jemal vid.

Na fronti pri Guadalajari so republikanci zajeli veliko množino vojnega materiala ter ujeli 18 Italijanov. Med vojnim plenom je 12 topov, 60 strojnica, dva protizračna topa in velika množina avtomatičnih pušk ter mnogo ročnih granat in mask.

S pomočjo letalcev je artilerija zelo točno obstreljevala namikajoče se Italijane in prodirajoči republikanci so našli polje posejano z ubitimi Italijani.

ZENEVA, Švica, 14. marca. — Španski vnanji minister Julio Alvarez del Vayo je na zborovanju Lige narodov povedal, da bodo Nemci in Italijani pomagali generalu Francu v njegovi ofenzivi proti Guadalajari s tem, da bodo njihove bojne ladje bombardirale Valencijo in Barcelono.

Del Vayo je opozoril Ligo narodov, da bo to bombardiranje ogrožalo evropski mir. Minister je v svojem protestu rekel, da so v fašistični armadi, ki prodira proti Guadalajari, večinoma Nemci in Italijani.

Italijani imajo najmodernejša italijanska orožja od stropnih pušk do zračnih škadronov.

NEMŠK BARON BO DE- PORTIRAN

DETROIT, Mich., 12. marca. — Baron Egon Karl von Mautenheime, ki je star 25 let in njegova 20 let stara žena Margareta sta bila obsojena na deportacijo okoli 1. maja, ker sta postavno prišla v Združene države. Baron pa je bil v Nemčiji obsojen na smrt, ker nasprotuje kancelarju Hitlerju. Baron je zaposlen pri neki avtomobilski družbi, njegova žena pa je zaposlena v neki modni trgovini.

"Glas Naroda"
(A Corporation)
Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
Frank Sakser, President L. Benedik, Trezor.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
215 West 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

En celo leto velja za Ameriko in	Za New York za celo leto	\$7.00
Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Dopisi brez podpisa in osebosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejane bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenrednih nedelj in praznikov

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-1242

PRED DVAJSETIMI LETI

V tednu, ki se je končal 14. marca 1917, je bilo v Združenih državah le malo ljudi, ki niso bili prepričani, da bo ameriška vlada prekinita diplomatske odnose s kaiserjevo vlado in napovedala Nemčiji vojno.

Wilson je postajal nestrpen. Senatorje, ki so njegovemu rožene, je naletel v senatu na precejšen odpor.

Wilson j postajal nestrpen. Senatorji, ki so njegovemu predlogu nasprotovali, je imenoval trnaste samoglavce, ki ne marajo ali ne morejo vsovestevati zahtev in potreb resnih časov, katere doživlja Amerika.

Slednjic je pa Wilson vendarle prodrl s svojim predlogom. Ameriške bojne ladje so se oborožile s topovi. Mornarjem je bilo zapovedano streljati na vsak nemški submarin, ki jmu pride na pot.

V Berlinu so smatrali to za vojno napoved.

Nemški poslanik grof Bernstorff je bil že odpotoval iz Washingtona. Interese Nemčije je zastopalo v zveznem glavnem mestu švicarske poslanstvo. Švicarski poslanik je vprašal ameriški državni department, kako je s prusko - ameriško pogodbo, ki je poudarjala zaščito privatnikov in trgovskih ladij za slučaj vojne.

V ameriških pristaniščih je bilo takrat dosti nemških trgovskih ladij. Če bi Amerika rekla, da vpoštevata določbe pogodbe, bi izgubila bogat plen, ki ga je že imela v rokah. Zato so rekli v Washingtonu, da ne.

Pogodba, sklenjena med Georgeom Washingtonom in nemškimi Friderikom je bila vržena med staro šaro.

V newyorško pristanišče je dospel tiste dni francoski trgovski parnik "Rochembeau" s topovi in francoskimi mornariškimi vojski na krovu. Ameriške oblasti so mu dovolile pristati. S tem je bila nevtralnost odpravljena.

Ameriški železničarji so zapretili s stavko. Vlada jim je zapretila, da bo z vojnimi sredstvi stavko zatrla. Samuel Gompers, predsednik Ameriške Delavske Federacije, je pa o-ficijelno odobril vladno politiko.

Ko je odpotoval iz Washingtona nemški poslanik Bernstorff, je zapustil ameriški poslanik Gerard Berlin ter sporočil ameriški javnosti, da Nemci je niti najmanj ne brigajo pogoji, zahteve in ugovori Združenih držav ter da bo vojno s submarini brezobzirno nadaljevala.

Takrat ni nihče več dvomil o neizogibnosti ameriške vojne napovedi.

Se borili par tednov, in zgodilo se je, kar se je v takih okoliščinah moralo zgoditi.

Naši v Ameriki

ROJAKE PROSIMO, NAJ NAM
NAKRATKO NA DOPIŠNICI
SPOROČE SLOVENSKE NOVI-
CE IZ NASELBINE.

10. marca okoli pol osme ure zjutraj se je pripetil v Cleve-landu drzen roparski umor. Bil je plačilni dan v tovarnah, ki se nahajajo okoli 33. ceste in Lakeside Ave. Na 3222 Lake-side Avenue je imel poznani Frank Mahnič gostilno in re-staurant in delavci iz bližnje Otis Steel Co. so imeli navado, da so menjavali svoje čeke v prostorih Mahnič.

Tako je bilo tudi 10. marca zjutraj kakih 25 delavcev na-vzočih v prostorih, ko je vstopil v prostor mlad človek, star kakih 25 let. Zapovedal je vsem, da dvignejo roke kvišku. Neki Viček ni dvignil dovolj hitro rok in ga je lopov udaril z revolverjem po glavi.

Mahnič, ki je imel s seboj \$2,000, da bi zamenjal čeke de-lavcem, je skočil iz gostilne v stransko sobo, ko je ropar sprožil in zadel Mahniča v ro-ko. Kljub temu je pa Mahnič hitel po stopnicah navzgor v spalnico, kjer je imel nabasa-no puško. Ravno je prijel za puško, ko mu je ropar sledil in začel streljati. Zadet v srce se je Mahnič zgrudil na tla.

Ropar je nato pograbil še \$600, ki so se nahajali v spal-nici, dočim je že prej zvel \$1,400, nato je pa grozeč z re-volverjem napram gostom po-begnil pri vratih na cesto. — Kompanijski stražnik pri Otis Steel Co. je slišal strele in je prihitel za njim, toda v tem trenutku je privozil tovarš roparja z avtomobilom. Oba sta se odpeljala. Kompanijs ki stražnik je gotov, da je roparja zadel.

Policija je več ur pozneje v Akropu prišla nekega mlade-ga osumljenca, katerega opis se strinja z opisom roparja, ki je ubil Mahniča. Detektivji po-izvedujejo.

Pokojni Mahnič je bil star 29 let in je šele lansko leto kupil gostilno. Doma je bil iz Se-žane pri Trstu. V Ameriki je bival 15 let.

Frank Peterlin, elektrarski kontraktor v Jolietu, je 8. t. m. običal s svojim avtom v globokem blatu May ulice in sklenil, da bo tamkaj sedel v običanem avto tudi mesec dni, če bo treba, oziroma toliko časa, da ne pride cestni ko-misar in spozna, kako skrbi za ulice. Peterlin pravi, da je v zadnjih sedmih letih napravil že \$62 zato, da so ga izvlekli z avtom vred iz blata kotanja-stih jolietskih ulic in zdaj ima dovolj tega. Sporočil je ženi, naj mu donasa jed. Ker je uli-ca ozka, je Peterlin s svojo "stavko" ustavil promet in po-licija je v zadregi.

Imamo v zalogi

**BLAZNIKOVE
Pratike**
za leto 1937
Cena 25c
s poštino vred.

"Glas Naroda"
216 West 18th Street
New York, N. Y.

Dne 28. februarja je mrl v North Chicago Anton Sušter-si. Star je bil 52 let in doma iz Verda pri Vrhniki. Pokopan je bil 3. marca civilno in zapi-sil je ženo in dva sinova. Pred leti je bil aktiven društvenik, pevec in čitalničar. Sušter-si je pred smrtjo naročil, da no-če imeti venec, bodisi od dru-štva, sorodnikov ali kogarkoli. Rekel je, da v vsem njegovem življenju ni bilo rož. marveč samo trnje, zato jih tudi ne po-trebuje po smrti. Društvo naj-raje tiste dolarje porabi za člane, ki ne morejo plačati a-sesmente, namesto da bi jih trošilo za rože. . .

Dežela dvojčkov.

Raziskovalec Afrike, belgijski profesor Forbieres, je iz belgijskega Konga poslal do-mov daljše poročilo, kjer poro-ča, da je kakih 200 kilometrov od Stanlezevilla naletel na za-morsko pleme, o katerem sodi, da je ostanek nedanjih prvot-nih prebivalcev, ker je to ljud-stvo po svojem vedenju sila preprosto. Učenjak se dalje poroča, da je vsak drugi tek zamorskih ljudi dvojnik koga drugega med njimi. To izhaja pa iz tega, ker so v tem rodu dvojčki tako rekoč nekaj vsa-kdanjega. Rod šteje nekako ti-soč glav, od katerih pa jih je polovica dvojčkov.

Kakor ta raziskovalec Afri-ke naglašja, bo zelo važno na-tančneje raziskati ta čudni rod, v katerem je toliko dvojčkov.

PAIN-EXPELLER
Zanesljiv proti-dražilj-vec, ki pomiri in odstra-ni boleti in bolečine pretegnjen in izpahnenj.
PAIN-EXPELLER
znanka Sidro v vseh lekarnah.
LINIMENT

Piruhi...

SVOJCE IN PRIJATELJE V DOMOVINI
NAJBOLJ RAZVESELITE ZA VELIKO-
NOČ, ČE JIM POŠLJETE DENARNO
DARILO

DENARNE POŠILJATVE V DOMOVINO
IZVRŠUJE TOČNO IN POCENI —

Potniški Oddelek "Glasa Naroda"
216 W. 18th Street New York City

Pošiljate takoj, da bodo dobili za praznike!

Iz Jugoslavije.

Delavske volitve v Zavidovičih.

"Hrvatski dnevnik" poroča, da so bile te dni volitve delav-skih zaupnikov med delav-stvom Našičke, lesne industrije v Zidovičih v Bosni. Razvila se je zelo živahna colina bor-ba, med mačkoveci in socialisti. Rezultat je bil, da so mačkoveci dobili 6, socialisti pa 2 man-data.

Občina na dražbi.

Zagrebski listi poročajo, da je razpisana javna dražba za vse nepremično premoženje ob-čine Korčule na istoimenskem otoku. Občina je pred dobri-mi 10 leti najela pri nekem za-grebskem denarnem zavodu po-sojilo 200 tisoč dinarjev, ni pa plačevala niti obresti, niti a-mortizacijskih obrokov. Tako je dolg narasel na več kot 2 milijona dinarjev. Kako je to mogoče iz zagrebskih listov ni razvidno, pač pa pravijo, da je v zadnjem času dolg prevzela Državna hipotekarna banka, ki se je odločila pogati občinsko premoženje na dražbo, ker se je bila prepričala, da občina te-ga dolga drugače ne more pla-čati.

Svojevrsten štrajk.

Sarajevski "Jugoslovenski list" poroča, da je banska u-prava dovolila kredit 328,000 dinarjev za graditev vodovo-da v Busovači, lepem naselju ob vrti Sarajevo—Jagje. Ob-čani, ki so se poprej mnogo let borili za vodovod, pa so se se-daj naenkrat uprli in nočejo o njem nič slišati. Zagrozili so baje, da bodo dela s silo prepre-čili. Vse intervencije niso nič zalegle, pa je banska uprava končno postavila te dni enote-denski rok, v katerem naj se občani odločijo. Ako bodo vztrajali pri svoji odklopnosti, bo za busovaški vodovod na-menjeni kredit porabljen za gradnje v drugih občinah.

Kot vzrok te pač zelo svoje-vrstne stavke navaja "Jugoslo-venski list", da so občani pri-slaši združene opozicije, da se zato upirajo vodovodu, ker mis-lijo, da bi bila njegova gradnja propaganda za sedanji režim.

Varočite se na "Glas Naroda"
največji slovenski dnevnik
Združenih držav.

Vtihotapljen sladkor v cvetličnjakih.

Tihotapei ki tihotapijo iz Zadra sladkor, imajo original-ne ideje. Ono jutro so iztovo-rili iz parnika "Tomasea" ki je p riplul iz Tijesna, dva ve-lika lesena cvetličnjaka. Fi-nančni stražniki so se zar mali za tovor in ko so odgnili nekaj zemlje, so v vsakem cvetličnja-ku našli okrog 30 kg sladkorja. Sladkor so zaplenili, tihotapec pa niso zajeli, ker so pravčas-no opazili nevarnost in se zgu-bili med ljudstvom na obali.

Tihotapstvo na zemun-skem aerodromu.

Oblasti so pred tremi tedni ugotovile, da se tihotapei po-služujejo tudi letal in da pre-ko zemunskega aerodroma pri-našajo v jugoslov. državo raz-no tihotapsko blago, ali pa se tam tuji tihotapei sestajajo s svojimi pajdaši. V hiši bivše-ga šoferja Jovana Jovanoviča v beograjski okolici so našli velike zaloge opija, ki pred-stavljajo vrednost 500,000 din. Našli so tudi veliko zalogo igralnih kart in vžigalnikov. Jovanovič je prej nekakj vrši službo na letališču in je bil menda med organizatorji tihotapstva ali pa je vodil skladi-šče vtihotapljenega blaga, ka-terega so drugi donasali iz ino-zenstva. Na drugi strani pa je Jovanovič opij tihotapil iz kra-jev na jugu in ga oddajal tujim tihotapecem. V tihotapsko afe-ro so zapletene mnoge osebe. Afera dobiva zdaj mednarodni značaj. Zapri so namreč na le-tališča nekega tujega diplomatskega uradnika v trenutku, ko je skušal s ponarejenim potnim listom z letalom zbežati iz Ju-goslavije.

NENAVADEN KLUB.

V Londonu so ustanovili zo-pet nenavaden klub, in sicer so se združili sedaj možje, ki jim — v želodcu kruli. Seveda se ne bodo na svojih sestankih vozili v visoki umetnosti kru-ljenja z železci, temveč se mo-rajajo članj le obvezati, da bodo iskali pripomočkov, ki naj te pogostoma zelo neprijetne ro-pote odpravijo. Videti je, da je bil že skrajni čas, da se ta klub osnuje, kajti takoj po-njegovi ustanovitvi so je vpi-salo vanj nič manj nego 1000 članov.

Peter Zgaga

— Če stoji jed na mizi, ali naj rečem, da je jed pripravljena, ali da je jed gotova? — je vprašala mlada ženica mo-ža, kmalu ko so minili medeni tedni.

— Če je taka, kot je bila večeraj, lahko mirno rečem, da je prismojena, — je mirno od-govoril.

V starem kraju se vrši veli-ka besedna pravda, če naj se piše "solnce" ali "sonce". — Kužjevniki, kritiki, pesniki in pisatelji so razdeljeni v dva tabora.

Prvi so za "sonce", drugi pa za "solnce". Navzlic navidez-nemu napredku je v naši do-movini še toliko teme, da se ne morejo še tako kmalu nadati ne "sonca" in ne "solnea". Neprestano hrepene po svetlo-bi, pa so si v laseh, kakor se vir svetlobe in življenja pra-vilne zapiše.

Tudi misliti je prepovedano, ker pač marsikdo ne sme iz-raziti svojih misli, toda dovo-liti svobodo mišljenja, se pra-vi, odpravi suženjstvo, česar so nekateri najbolj boje, kajti prepričani so, da bi brez su-ženjstva ne mogel obstojati svet.

Nevesta je hotela preizkusi-ti zvestobo svojega zaročenca. Pa je rekla svoji lepi prijatelj-ci:

— Veš kaj, domov naj te spremi. Med potom mu pa re-ci, naj te poljubi. Radovedna sem, če te bo ali ne.

In res jo je spremil domov.

— No, kako je bilo? — jo je vprašala naslednjega dne. — Ali si mu rekla, naj te poljubi?

— Mu ni bilo treba nič re-či. Poljubil me je prej, predno sem usta odprla.

Nekdo je poslal državni za-kladnici štiri tisoč dolarjev, ker ga je pekla vest.

Če bi vsi, ki so postali na ra-čun zakladnice bogati, isto sto-rili, bi ne bile treba nobenih novih davkov za pokritje pri-manjkljaja.

Življenje se pričinja s kriča-njem in se končuje s kričanjem: začetek in konec pa obdaja ve-liki molk.

Vsaka ženska smatra svoje ime navdušeno izgovorjeno za največji in najbolj duhovit go-vor.

Kmalu po poroki je pripove-dovala ženica svoji prijatelj-ci:

Nekaj časa sem imela kuha-rico, pa sem jo odslovila. Je bila predraga. S tem, da sama kuham, prištedim na dveh kra-jih denar. Prištedim tisto, kar bi morala kuharici dati, in pa polovico pri jedi. Kajti, odkar sama kuham, moj mož polovi-co manj je.

Ladja se je bližala pristani-ščen. Na krovu sta stala mor-narja in se pogovarjala.

— Ali boš šel v mesto?

— Ne, jaz ne bom šel. Kaj pa ti?

— Tudi jaz ne.

— Čemu ne?

— Zato, ker nimam v mestu nobene ljubice.

— Jaz pa zato ne, ker imam v tem mestu dve.

Moški je v gotovih ozirih av-tomobilu podoben.

Tisti ženski, ki dobro skrbi zanj, ni treba vsako leto dru-gega.

DENARNE POŠILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zaneslji-vo po-dnevem kurzu.

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za \$ 2.55	Din. 100	Za \$ 6.50	Lir 100
\$ 5.00	Din. 200	\$ 12.25	Lir 200
\$ 7.20	Din. 300	\$ 30.00	Lir 500
\$ 11.70	Din. 500	\$ 57.00	Lir 1000
\$ 23.00	Din. 1000	\$ 112.50	Lir 2000
\$ 45.00	Din. 2000	\$ 167.50	Lir 3000

KE SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVZGNE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali lirah dovoljujemo še boljše pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Za izplačilo \$ 5.— morate poslati	\$ 5.75
\$ 10.— " "	\$ 10.50
\$ 15.— " "	\$ 15.25
\$ 20.— " "	\$ 20.00
\$ 25.— " "	\$ 24.75
\$ 30.— " "	\$ 29.50
\$ 35.— " "	\$ 34.25
\$ 40.— " "	\$ 39.00

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih.

NOJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER ZA PRI-STOJBINO SL—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"

215 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

HENRI DUVERNOIS:

ČUDO

Nevita se je razbesnela ob docela jasnem nebu.

Zajtrk je potekel povsem lepo. Gospod Latistien in njegova soproga Julija sta bila v svojem salonu kavo v družbi gospe Bedeuille, ene najlepših najljubšejših in najbolj plavalaslin ločenk. Doslej se je razvijal pogovor ob onih splošnih in običajnih predmetih, ki se je treba nanje omejiti, če je prisotna tako občutljiva in tako razburljiva žena kot Julija Latistien. Pogovarjali so se o počitnicah, o kepu iz vijoličaste svile, o zlatini nitkami pretkanem, ki jo je nedavno izgubila neka igralka.

Gospod Latistien in Suzana Bedeuille sta se pogovarjala zelo živahno. Julijin molk se je zdel malone pritrjujoč. Vse je teklo lepo gladko. Po kavi so prišli na vrsto likerji in cigarete.

In končno povzame besedo gospa Latistien:

"Hočem," izjavi odločno, "biserno ogrlico, tak nizek avto in vijoličast kep."

"Kralj je dejal: 'Hočemo!'" se posali gospod Latistien.

"Skopuh!" sikne ona.

Ona obrnjena k poveljenki nadaljuje:

"Skop je kakor uš. Ne smej se, Suzana, ni se čemu. Zadrževala sem se ves čas zajtrka. Bolna sem od tega. Zdaj je bruhnilo na dan. Ali veš, kako se zove moj mož? Ni mu ime Avgust. Imenuje se — 'Ne'. Nisem se izrekla keke želje, vedno mi odgovori: 'Ne!' Čudim se, v resnici se čudim, da je mogoče živeti v neprestanem zanikanju. Navadil se je pač zarana: iz rodbine izhaja, kjer je zavračanje vsega prišlo že povsem v navado, tako da ..."

"Naš grb je velik 'Ne', z ne gospod Latistien s poskusnim smehljajem. "Ali Julija, pomisli vendar malo! Pogled mene! Jaz znam spraviti v sklad svoje želje s svojimi dohodki. Pa sem srečen."

Gospa Julija se grozeče dvigne.

"In jaz — jaz sem nesrečna!"

"Ti še ne veš ne, kaj je to."

"Nesrečna —!"

"Suzana, prosim Vas, spravite jo k pameti."

Gospod Latistien se izmuzne z nedosežno spretnostjo. Smuk-

ne do vrat, ne da bi ga bilo možno zadržati, in izgine kot kafa.

"Tako torej," konča Julija. "Hotela sem ga pograbit od te strani in poizkusiti se to, da bi ga morda bilo kaj sram pred teboj. Nak! Ne poznaš ga še. Ah, kako rada bi se ločila, če bi le mogla! A ničesar ne opustim, dokler se ne zgodi. Nocoj bova plesala. Vse razbijem, kar mi pride v roke. Pa bo vzdihoval, ko da so mu trenutki steti. Saj je tako preveč navlahe tu okoli, bi vsaj nekaj manj. Tudi to je prav."

"No, torej," pripomni gospa Bedeuille, "pridobiti ga hočeš pač s silovitostjo. Tudi jaz sem hotela tako in verjemi mi, ta način ni dober. Opazoval sem te preje. Misliš sem: 'Spustila se bo v jok, pa ga omehča.'"

"Nikdar nisem jokala: z njim tudi ne začnem."

"Treba je znati jokati," je ustavi gospa Bedeuille. "Kaj češ se oblastno, kričiš. On misli, da ima moškega pred seboj in ti odgovori, kakor bi odgovoril moškemu. Prav gotovo smo me močnejše od moških in tudi vztrajnejše, a pokazati jim tega ne smemo, neumnica ti!"

"Ne znam jokati: na povelje, mrmra Julija. "In odkar mi je poginil psiček Domiscl, nisem se potočila solze."

Bospa Bedeuille skomizgne z rameni. Ko pa se prepriča, da ju nihče ne posluša, se nagne k svoji prijateljici in ji izda skrivnost. Nič da ni lažjega nego jokanje, če s ti zljubi. Treba je samo posnemati filmske igralko, ki dosežajo neverjeten uspeh s prav preprostimi in prav nič nevarnim postopanjem: kaneš v očesni kot malo vode in malo glicerina: drgneš oči se napolnijo s solzami, ki potem teko po licih ...

"Prav lepo je videti," zagotavlja mlada Suzana, "ker ostaja nos nedotaknjen. Neki odvratni pisatelj je pač dejal: 'Koniec vsega je vedno — kavanje ...' Pri tem se ti pa nasekavati ni treba. In zagotavljam te, da to dobro do očem."

"Ali si poskusila?"

"Večkrat."

"Komaj čakam, da bi poskusila tudi jaz."

Poskusnja je pokazala resnico.

In še ta večer ni našel gospod Latistien, ko se je vrnil

domov, divje furije, ampak razžaloščeno ženo, ki so ji z blesočih oči polzele solze.

"Kaj se je zgodilo?" vzklikne prepaden. "Kaka slaba novica? Ah, že vem: najina mala psička Pistache ..."

"Pistache je zdrava. Soba-rica jo je odvedla na izprehod."

"Torej! Si nesrečna?"

"Vdajam se ... v usodo."

"A ti jokaš?"

"Kaj za to ..."

"Tega ne prenesem. Ne morem videti jokanja. Razburja me. Mala mačica moja, imela boš svoj kep, svoj avto in ogrlico. Vse dobiš, kar hočeš. A nasmej se! Ah, smehljaj se ... Tako lep je ta tvoj nasmev v solzah. Grd človek sem. Prosim te, odpusti mi. Počakaš!"

Gospod Latistien poklekne, prime z obema rokama poslušno glavo svoje ženske in po božno srčne debelo solzo, ki je prišla po njenem licu. Potem pa zašepeta:

"Ne vem. Prečudno je to. Pravo čudo! Ta solza ... ta tvoja solza ... tako, tako sladka je bila ..."

Gospod Latistien poklekne, prime z obema rokama poslušno glavo svoje ženske in po božno srčne debelo solzo, ki je prišla po njenem licu. Potem pa zašepeta:

"Ne vem. Prečudno je to. Pravo čudo! Ta solza ... ta tvoja solza ... tako, tako sladka je bila ..."

Gospod Latistien poklekne, prime z obema rokama poslušno glavo svoje ženske in po božno srčne debelo solzo, ki je prišla po njenem licu. Potem pa zašepeta:

"Ne vem. Prečudno je to. Pravo čudo! Ta solza ... ta tvoja solza ... tako, tako sladka je bila ..."

Gospod Latistien poklekne, prime z obema rokama poslušno glavo svoje ženske in po božno srčne debelo solzo, ki je prišla po njenem licu. Potem pa zašepeta:

"Ne vem. Prečudno je to. Pravo čudo! Ta solza ... ta tvoja solza ... tako, tako sladka je bila ..."

Gospod Latistien poklekne, prime z obema rokama poslušno glavo svoje ženske in po božno srčne debelo solzo, ki je prišla po njenem licu. Potem pa zašepeta:

"Ne vem. Prečudno je to. Pravo čudo! Ta solza ... ta tvoja solza ... tako, tako sladka je bila ..."

Gospod Latistien poklekne, prime z obema rokama poslušno glavo svoje ženske in po božno srčne debelo solzo, ki je prišla po njenem licu. Potem pa zašepeta:

"Ne vem. Prečudno je to. Pravo čudo! Ta solza ... ta tvoja solza ... tako, tako sladka je bila ..."

Gospod Latistien poklekne, prime z obema rokama poslušno glavo svoje ženske in po božno srčne debelo solzo, ki je prišla po njenem licu. Potem pa zašepeta:

"Ne vem. Prečudno je to. Pravo čudo! Ta solza ... ta tvoja solza ... tako, tako sladka je bila ..."

Gospod Latistien poklekne, prime z obema rokama poslušno glavo svoje ženske in po božno srčne debelo solzo, ki je prišla po njenem licu. Potem pa zašepeta:

"Ne vem. Prečudno je to. Pravo čudo! Ta solza ... ta tvoja solza ... tako, tako sladka je bila ..."

Gospod Latistien poklekne, prime z obema rokama poslušno glavo svoje ženske in po božno srčne debelo solzo, ki je prišla po njenem licu. Potem pa zašepeta:

"Ne vem. Prečudno je to. Pravo čudo! Ta solza ... ta tvoja solza ... tako, tako sladka je bila ..."

Gospod Latistien poklekne, prime z obema rokama poslušno glavo svoje ženske in po božno srčne debelo solzo, ki je prišla po njenem licu. Potem pa zašepeta:

"Ne vem. Prečudno je to. Pravo čudo! Ta solza ... ta tvoja solza ... tako, tako sladka je bila ..."

Gospod Latistien poklekne, prime z obema rokama poslušno glavo svoje ženske in po božno srčne debelo solzo, ki je prišla po njenem licu. Potem pa zašepeta:

"Ne vem. Prečudno je to. Pravo čudo! Ta solza ... ta tvoja solza ... tako, tako sladka je bila ..."

Gospod Latistien poklekne, prime z obema rokama poslušno glavo svoje ženske in po božno srčne debelo solzo, ki je prišla po njenem licu. Potem pa zašepeta:

"Ne vem. Prečudno je to. Pravo čudo! Ta solza ... ta tvoja solza ... tako, tako sladka je bila ..."

Gospod Latistien poklekne, prime z obema rokama poslušno glavo svoje ženske in po božno srčne debelo solzo, ki je prišla po njenem licu. Potem pa zašepeta:

"Ne vem. Prečudno je to. Pravo čudo! Ta solza ... ta tvoja solza ... tako, tako sladka je bila ..."

Gospod Latistien poklekne, prime z obema rokama poslušno glavo svoje ženske in po božno srčne debelo solzo, ki je prišla po njenem licu. Potem pa zašepeta:

"Ne vem. Prečudno je to. Pravo čudo! Ta solza ... ta tvoja solza ... tako, tako sladka je bila ..."

Gospod Latistien poklekne, prime z obema rokama poslušno glavo svoje ženske in po božno srčne debelo solzo, ki je prišla po njenem licu. Potem pa zašepeta:

"Ne vem. Prečudno je to. Pravo čudo! Ta solza ... ta tvoja solza ... tako, tako sladka je bila ..."

Gospod Latistien poklekne, prime z obema rokama poslušno glavo svoje ženske in po božno srčne debelo solzo, ki je prišla po njenem licu. Potem pa zašepeta:

"Ne vem. Prečudno je to. Pravo čudo! Ta solza ... ta tvoja solza ... tako, tako sladka je bila ..."

Gospod Latistien poklekne, prime z obema rokama poslušno glavo svoje ženske in po božno srčne debelo solzo, ki je prišla po njenem licu. Potem pa zašepeta:

"Ne vem. Prečudno je to. Pravo čudo! Ta solza ... ta tvoja solza ... tako, tako sladka je bila ..."

Gospod Latistien poklekne, prime z obema rokama poslušno glavo svoje ženske in po božno srčne debelo solzo, ki je prišla po njenem licu. Potem pa zašepeta:

"Ne vem. Prečudno je to. Pravo čudo! Ta solza ... ta tvoja solza ... tako, tako sladka je bila ..."

Gospod Latistien poklekne, prime z obema rokama poslušno glavo svoje ženske in po božno srčne debelo solzo, ki je prišla po njenem licu. Potem pa zašepeta:

"Ne vem. Prečudno je to. Pravo čudo! Ta solza ... ta tvoja solza ... tako, tako sladka je bila ..."

Gospod Latistien poklekne, prime z obema rokama poslušno glavo svoje ženske in po božno srčne debelo solzo, ki je prišla po njenem licu. Potem pa zašepeta:

"Ne vem. Prečudno je to. Pravo čudo! Ta solza ... ta tvoja solza ... tako, tako sladka je bila ..."

Gospod Latistien poklekne, prime z obema rokama poslušno glavo svoje ženske in po božno srčne debelo solzo, ki je prišla po njenem licu. Potem pa zašepeta:

"Ne vem. Prečudno je to. Pravo čudo! Ta solza ... ta tvoja solza ... tako, tako sladka je bila ..."

Gospod Latistien poklekne, prime z obema rokama poslušno glavo svoje ženske in po božno srčne debelo solzo, ki je prišla po njenem licu. Potem pa zašepeta:

"Ne vem. Prečudno je to. Pravo čudo! Ta solza ... ta tvoja solza ... tako, tako sladka je bila ..."

Gospod Latistien poklekne, prime z obema rokama poslušno glavo svoje ženske in po božno srčne debelo solzo, ki je prišla po njenem licu. Potem pa zašepeta:

Osamosvojitev Balkana.

Angleška revija "Velika Britanija in vzhod" piše o političnem razvoju na Balkanu in med drugim pravi:

"Evropska javnost se ne zaveda dovolj, koliko so balkanske države v zadnjih letih storile za stvar miru. Dolgo časa so se splošno smatrali za torišče intrig in za lutko v rokah velesil, v zadnjem času pa so se uspešno lotile dela, da se med seboj pomirijo in dajo dober vzgled tudi ostalemu svetu. Atenska konferenca proži nov dokaz za to, kako sistematično skušajo balkanske države rešiti svoje medsebojne diference. Nedavni sporazum med Jugoslavijo in Bolgarijo je bil samo en primer za metode, s katerimi postajajo balkanske države gospodarji svoje usode. Nekdaj je bila vsaka od njih privezana za voz te ali ene velesile, odslej pa si vse prizadevajo, da bi v prvi vrsti služile svojim lastnim interesom."

"Kaj se je zgodilo?" vzklikne prepaden. "Kaka slaba novica? Ah, že vem: najina mala psička Pistache ..."

"Pistache je zdrava. Soba-rica jo je odvedla na izprehod."

"Torej! Si nesrečna?"

"Vdajam se ... v usodo."

"A ti jokaš?"

"Kaj za to ..."

"Tega ne prenesem. Ne morem videti jokanja. Razburja me. Mala mačica moja, imela boš svoj kep, svoj avto in ogrlico. Vse dobiš, kar hočeš. A nasmej se! Ah, smehljaj se ... Tako lep je ta tvoj nasmev v solzah. Grd človek sem. Prosim te, odpusti mi. Počakaš!"

Gospod Latistien poklekne, prime z obema rokama poslušno glavo svoje ženske in po božno srčne debelo solzo, ki je prišla po njenem licu. Potem pa zašepeta:

"Ne vem. Prečudno je to. Pravo čudo! Ta solza ... ta tvoja solza ... tako, tako sladka je bila ..."

Gospod Latistien poklekne, prime z obema rokama poslušno glavo svoje ženske in po božno srčne debelo solzo, ki je prišla po njenem licu. Potem pa zašepeta:

"Ne vem. Prečudno je to. Pravo čudo! Ta solza ... ta tvoja solza ... tako, tako sladka je bila ..."

Gospod Latistien poklekne, prime z obema rokama poslušno glavo svoje ženske in po božno srčne debelo solzo, ki je prišla po njenem licu. Potem pa zašepeta:

"Ne vem. Prečudno je to. Pravo čudo! Ta solza ... ta tvoja solza ... tako, tako sladka je bila ..."

Gospod Latistien poklekne, prime z obema rokama poslušno glavo svoje ženske in po božno srčne debelo solzo, ki je prišla po njenem licu. Potem pa zašepeta:

"Ne vem. Prečudno je to. Pravo čudo! Ta solza ... ta tvoja solza ... tako, tako sladka je bila ..."

Gospod Latistien poklekne, prime z obema rokama poslušno glavo svoje ženske in po božno srčne debelo solzo, ki je prišla po njenem licu. Potem pa zašepeta:

"Ne vem. Prečudno je to. Pravo čudo! Ta solza ... ta tvoja solza ... tako, tako sladka je bila ..."

Gospod Latistien poklekne, prime z obema rokama poslušno glavo svoje ženske in po božno srčne debelo solzo, ki je prišla po njenem licu. Potem pa zašepeta:

"Ne vem. Prečudno je to. Pravo čudo! Ta solza ... ta tvoja solza ... tako, tako sladka je bila ..."

Gospod Latistien poklekne, prime z obema rokama poslušno glavo svoje ženske in po božno srčne debelo solzo, ki je prišla po njenem licu. Potem pa zašepeta:

"Ne vem. Prečudno je to. Pravo čudo! Ta solza ... ta tvoja solza ... tako, tako sladka je bila ..."

Gospod Latistien poklekne, prime z obema rokama poslušno glavo svoje ženske in po božno srčne debelo solzo, ki je prišla po njenem licu. Potem pa zašepeta:

"Ne vem. Prečudno je to. Pravo čudo! Ta solza ... ta tvoja solza ... tako, tako sladka je bila ..."

Gospod Latistien poklekne, prime z obema rokama poslušno glavo svoje ženske in po božno srčne debelo solzo, ki je prišla po njenem licu. Potem pa zašepeta:

"Ne vem. Prečudno je to. Pravo čudo! Ta solza ... ta tvoja solza ... tako, tako sladka je bila ..."

Gospod Latistien poklekne, prime z obema rokama poslušno glavo svoje ženske in po božno srčne debelo solzo, ki je prišla po njenem licu. Potem pa zašepeta:

"Ne vem. Prečudno je to. Pravo čudo! Ta solza ... ta tvoja solza ... tako, tako sladka je bila ..."

Gospod Latistien poklekne, prime z obema rokama poslušno glavo svoje ženske in po božno srčne debelo solzo, ki je prišla po njenem licu. Potem pa zašepeta:

"Ne vem. Prečudno je to. Pravo čudo! Ta solza ... ta tvoja solza ... tako, tako sladka je bila ..."

Gospod Latistien poklekne, prime z obema rokama poslušno glavo svoje ženske in po božno srčne debelo solzo, ki je prišla po njenem licu. Potem pa zašepeta:

"Ne vem. Prečudno je to. Pravo čudo! Ta solza ... ta tvoja solza ... tako, tako sladka je bila ..."

Gospod Latistien poklekne, prime z obema rokama poslušno glavo svoje ženske in po božno srčne debelo solzo, ki je prišla po njenem licu. Potem pa zašepeta:

"Ne vem. Prečudno je to. Pravo čudo! Ta solza ... ta tvoja solza ... tako, tako sladka je bila ..."

Gospod Latistien poklekne, prime z obema rokama poslušno glavo svoje ženske in po božno srčne debelo solzo, ki je prišla po njenem licu. Potem pa zašepeta:

"Ne vem. Prečudno je to. Pravo čudo! Ta solza ... ta tvoja solza ... tako, tako sladka je bila ..."

Gospod Latistien poklekne, prime z obema rokama poslušno glavo svoje ženske in po božno srčne debelo solzo, ki je prišla po njenem licu. Potem pa zašepeta:

"Ne vem. Prečudno je to. Pravo čudo! Ta solza ... ta tvoja solza ... tako, tako sladka je bila ..."

Gospod Latistien poklekne, prime z obema rokama poslušno glavo svoje ženske in po božno srčne debelo solzo, ki je prišla po njenem licu. Potem pa zašepeta:

"Ne vem. Prečudno je to. Pravo čudo! Ta solza ... ta tvoja solza ... tako, tako sladka je bila ..."

Gospod Latistien poklekne, prime z obema rokama poslušno glavo svoje ženske in po božno srčne debelo solzo, ki je prišla po njenem licu. Potem pa zašepeta:

"Ne vem. Prečudno je to. Pravo čudo! Ta solza ... ta tvoja solza ... tako, tako sladka je bila ..."

Gospod Latistien poklekne, prime z obema rokama poslušno glavo svoje ženske in po božno srčne debelo solzo, ki je prišla po njenem licu. Potem pa zašepeta:

"Ne vem. Prečudno je to. Pravo čudo! Ta solza ... ta tvoja solza ... tako, tako sladka je bila ..."

Gospod Latistien poklekne, prime z obema rokama poslušno glavo svoje ženske in po božno srčne debelo solzo, ki je prišla po njenem licu. Potem pa zašepeta:

"Ne vem. Prečudno je to. Pravo čudo! Ta solza ... ta tvoja solza ... tako, tako sladka je bila ..."

Gospod Latistien poklekne, prime z obema rokama poslušno glavo svoje ženske in po božno srčne debelo solzo, ki je prišla po njenem licu. Potem pa zašepeta:

"Ne vem. Prečudno je to. Pravo čudo! Ta solza ... ta tvoja solza ... tako, tako sladka je bila ..."

Gospod Latistien poklekne, prime z obema rokama poslušno glavo svoje ženske in po božno srčne debelo solzo, ki je prišla po njenem licu. Potem pa zašepeta:

"Ne vem. Prečudno je to. Pravo čudo! Ta solza ... ta tvoja solza ... tako, tako sladka je bila ..."

Gospod Latistien poklekne, prime z obema rokama poslušno glavo svoje ženske in po božno srčne debelo solzo, ki je prišla po njenem licu. Potem pa zašepeta:

"Ne vem. Prečudno je to. Pravo čudo! Ta solza ... ta tvoja solza ... tako, tako sladka je bila ..."

Gospod Latistien poklekne, prime z obema rokama poslušno glavo svoje ženske in po božno srčne debelo solzo, ki je prišla po njenem licu. Potem pa zašepeta:

"Ne vem. Prečudno je to. Pravo čudo! Ta solza ... ta tvoja solza ... tako, tako sladka je bila ..."

Gospod Latistien poklekne, prime z obema rokama poslušno glavo svoje ženske in po božno srčne debelo solzo, ki je prišla po njenem licu. Potem pa zašepeta:

Knjigarna "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

IGRE

ANTIGONE, Sofoklej, 60 strani 30

AZAZEL, trdo vez. 1.00

BENEŠKI TRGOVEC, Igrakaz v 5. dejanju. 30

CYRAN DE BERGERAC, Heroična komedija v petih dejanjih. Trdo vezano 1.70

ČRNE MASKE, Spisal Leonid Andrejev, 32 str. Cena 35

EDA, drama v 4. dejanjih 60

GOSPA Z MORJA, 5. dejanj 75

KREUTZERJEVA SONATA, Spisal L. N. Tolstoj, 136 strani. Cena 60

LOKALNA ŽELEZNICA, 3. dejanj 30

LJUDSKI ODER, 5. zv. Po 12 letih, 4. dejanje 60

MAGDA, Spisal Alojz Remec, 86 strani. Cena 45

MARTA, SEMENJ V RICHMONDU, 4. dej. 30

MOROČNI PRSTAN, Milčinski, 52 strani 35

NAMIŠLJENI BOLNIK, Moliere, 80 str. 50

OB VOJSKI, Igrakaz v štirih slikah 30

OPOROKA LUKOVKEGA GRAŠČAKA, 47 strani. Cena 30

PETROKOVE POSLEDNJE SANJE, Spisal Pavel Golja, 84 strani. Cena 40

POTOPLJENI ZVON, Spisal Gerhart Hauptmann, 124

TAKO SAMA

ROMAN IZ ŽIVLJENJA ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

(18)

Grof jo poslušal z velikim sočutjem; kako živo in prepričevalno zna govoriti! In kako prav je imela! V svoji udobnosti o vsem tem niso hoteli ničesar vedeti — zakaj si po potrebnem nalagati skrbi? Saj ni bilo mogoče nič prenehati. Pa vendar, mogli bi, ako bi le resno hoteli, grof Helfeld, in ko bi vsi k temu pripomogli in bi sam tudi pomagal in ne bi vsakdo prepuščal drugim, pa bi bilo Helgi pomagano. Treba je bilo vseh rok in vsega napora.

"Včeraj — vas je zelo zadelo, gospica baronesa?"
"Da! Ali me ni moralo? Ako me tako naenkrat nekdanji prijazni ljudje — kako bi rekla — zataje in me gledajo čez ramo, ako nisem več "stanu primerna." Kot bi postala človek drugega razreda, ako si poskušam pošteno služiti kruh. Ko bi se prodala stavbeniku Bonitzu in bi se v elegantni športni obleki v krasnem avtomobilu pripeljala k Friesenovim — tedaj bi me sprejeli z razprostrtimi rokami in bi pri tem prezrli vso globoko nemoralnost tega zakona. V eni stvari je imel mož prav, ko me je svaril, da se ne smem preveč zanašati na prijatelje. Prijatelji v stiski — spoznala sem jih. Povabili so me za teden, za mesec, da bi me odvrnili od moje žalosti, takrat, ko so mislili, da mi gre dobro, ko sem še imela svoje stanovanje. Ko pa je nato prišel polom in sama nisem vedela, kam, ko sem v resnici bila na ulici, tedaj povabila niso več ponovili. Naša hišna oskrbnica se me je usmiliła ter me je spravila pod streho pri svoji sestri in tam sem še danes. Gospa Baderjeva je tudi oskrbnica hiše, poleg tega pa še čisti stanovanja. Njen mož je ključavničar, sin šofer — toda oba nabijata ulični tlak."

"In v tej okolici živite sedaj?" vpraša začuden.
Helga mirno prikimava z negotovim nasmehom.
"Da, in počutim se celo dobro, kakor se more pač to v mojem položaju razumeti — ker sem pri usmiljenih ljudeh, ki svoje ubošstvo delijo z menoj. Sedaj veste vse o meni, gospod grof. Sedaj bi rada šla, kajti sinu svoje gospodinje sem obljubila, da ga bom nocoj učila malo angleščine."

"Angleško?"
"Da, gospod grof, to se pa čudite! Toda zelo se želi izbraviti in kaj naučiti ter je zelo nadarjen in razumen. Prebrl je že vse moje šolske knjige, ki sem mu jih podarila. Vidite, gospod grof, to je tudi velika krivica usode, da je temu, ki nima denarja, pot do izobrazbe zaprta. Mnogo zelo nadarjenih ljudi mora zamreti, ker se ne morejo svobodno razviti — povsod so meje, neprestopne in kot stolp visoke stene, Ako ne pride kak poseben slučaj sreče —"

"— ki vam ga iz vsega sreča privoščim, gospica Helga."
"Potem bo kdo tudi še v meni odkril kako posebno nadarjenost. Sedaj sem se pričela šele v popolni nadi razvijati. Najprej prvovrstna igralka tenisa, kot so se mi prilizovali, nato pa pomerjevalka oblek — v resnici sem radovedna, kako bo šlo dalje. Mogoče nazadnje še film, gledališče in drugi taki poklici, o katerih sanjam."

"Ne, gospica baronesa. Ne morem slišati, ako govorite tako obupano!"

"Kako pa naj napravim drugače? Prvo, kar se je t reba naučiti, je: biti trd proti samemu sebi!" pravi in vstane.
"Ali hočete v resnici že iti?" pravi žalostno. "Saj se bova zopet kaj kmalu videla."

Baronesa Helge ni smel zadnjikrat videti.
Večer mu je prinesel neko majhno razočaranje, ki mora p ri prihodnjem sestanku biti popravljeno. Vse kaj drugega je pričakoval, ne da bi prej videl, je prišel pogovor v tir, katerega ni nameraval.

Helga je imela na sebi nekaj tako resnega in vse njeno obnašanje je kazalo, kot bi hotela reči "ne dotakni se me," pri vsaki svoji kretnji, pri vsakem pogledu — popolnoma drugačna kot Friesenova dekleta — moral je tedaj malo potrpeti.

Če je grof Helfeld še tako čkal — Helge ni več srečal. Saj ni mogel vedeti, da je zbolela za hripo in ji je gospa Baderjeva skrbno stregla. Počasi, zelo počasi se ji je vračalo zdravje; kajti primanjkovalo je vseh okrepčil, posebno pa še Helgine volje, da bi ozdravila. Bila je preslaba in trudna. Izmučena sedi v starem naslonjaču, ki ji ga je Jurij potisnil k oknu, tako da jo je zadel vsak solčni žarek in je odeta v mnoge odeje, s praznimi očmi gledala na majhno dvorišče in na ozadje velike hiše, katere balkon je bil okrašen z zaboji za premog, posodami za odpadke in čebri in cunjami.

To je bil tedaj njen razgled, dan na dan — puste stene, ki so ji celo zavirljivo zagrinjale pogledi proti nebu.

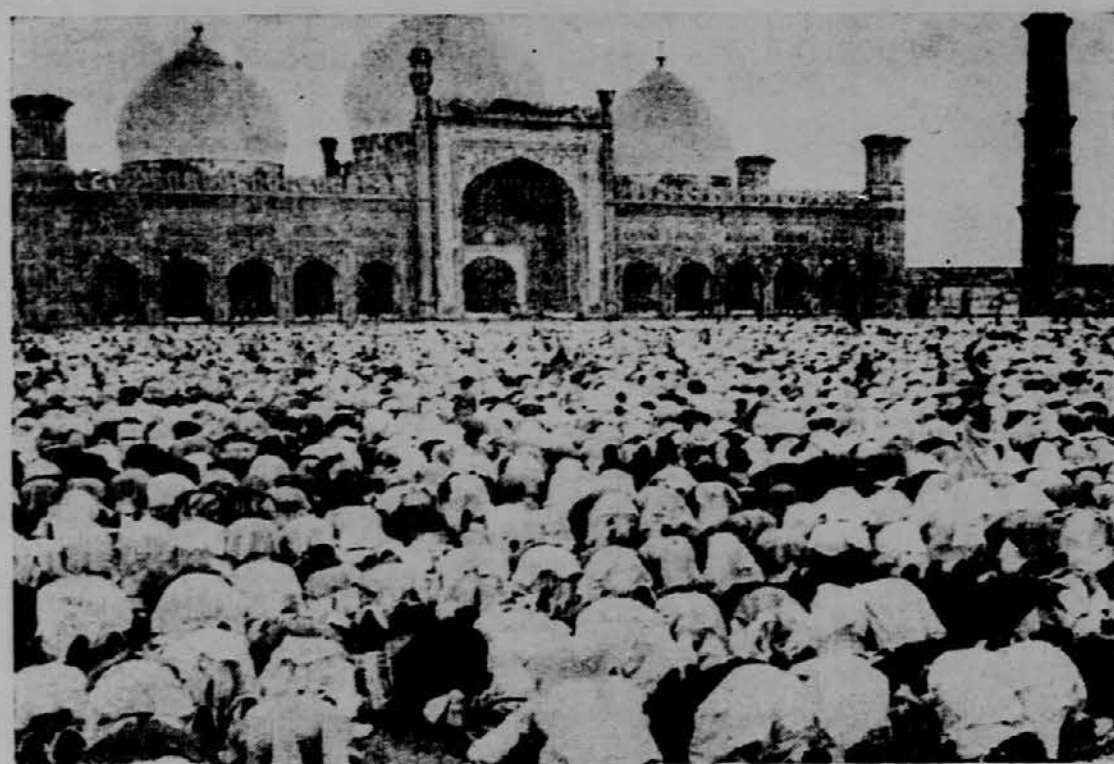
Navadno je mižala, ničesar ni hotela več videti, ničesar slišati. Ko bi le že bila mrtva! Življenja pri vsem svojem prizadevanju in pri vsi svoji volji ni mogla obvladati. Kdor je bil enkrat nizek, je težko zopet prišel kvišku. In tako trpi pod svojo notranjo osamljenostjo. Nikogar nima, ki bi jo ljubil, ki bi se kaj pobrigal za njo...

Toda, ali ni bila nevhvaležna, ako je tako mislila? Ali niso bili tukaj Baderjevi? Seveda, toda vsa njihova vzgoja, vsa njihova izobrazba je dolgo ni mogla zadovoljiti. Kako se bo njeno življenje dalje oblikovalo? Samo pomerjevalna dama, in vedna preteča nevarnost, da se bo srečala s svojimi prejšnjimi poznanci, ki so jo tako ošabno zatajili, kar je zelo užalilo njen ponos.

O, tega se ji ni bilo treba bati!
Ko se je zopet naznanila zdravo, njena ravnateljica z obžalovanjem skomigne z rameni. Njena bolezen je trajala predolgo; ker je bila sezija na svojem vrhuncu, so morali vzeti drugo. Sicer pa ji je tudi ravnateljica rekla, da je še vedno slaba in da je zelo shujšala in shujšanje ni vitkost. Pravi ji, naj se dobro pozdravi in okrepi, naj dobro je, da bo zopet dobila svoje prejšnje poteze, ki so pri sedanjih modi neobhodno potrebne.

In zaupno ji se pove: zaradi nje je trgovina izgubila zelo dobre kupce, gospo baronico Friesenovo in njene hčere. Dame niso več prišle; kot so izvedeli, so si obleke kupile drugje. Seveda, Helga na sebi nima neposredne krivde; storila je svojo dolžnost. Ker pa prihaja iz onih krogov, kot jim je znano, je za nekatere dame mučno jo srečati, tako se zaradi prejšnjega poznanja ž njo, z ozirom na njo, trgovine izogibljejo, kar pa trgovini zopet škodi. Zato je obojestransko boljše, da ne ostane več v službi. (Dalje prihodnjič.)

100,000 MOHAMEDA NCEV MOLI

Slika je bila posneta pred džamijo v Lahore, Indija, ob koncu največjega mohamedanskega praznika "ramazana".

Razne vesti.

ZADNI VETERAN.

V Virginiji je umrl zadnji bojevnik iz ameriške državljanske vojne, reverend Giles Cooke. Čakal je skoraj sto let. V tisti vojni je imel pomembno vlogo. Pripadal je štabu generala Leeja, in se je bojeval torej na strani južnih čet. Kot vojaški duhovnik je napravil mnogo dobrega in je pripomogel k temu, da so upoštevali na obeh straneh, kolikor se je dalo, zakone humanosti. Po vojni se je umaknil v Virginijo, kjer so ga vsi spoštovali.

MILIJONAR, TAT IN SLEPAR.

Budimpeštanska policija zasleduje s tiralice bivšega izredno bogatega trgovca Maxa Goetzla. Goetzl si je nekoč s trgovino z žitom pridobil milijonsko imetje in je bil lastnik več petnadstropnih hiš v najodličnejšem budimpeštanskem predelu. Vdal pa se je lahko miselnemu življenju, zapravil in zaigral je velikanske vsote, tako da je njegovo imetje skopnelo v nič. Ko je poglaval vse

do zadnjega beliča, si je izposodil na račun svoje slave bogatega moža velike vsote. Ko se je pa razvedelo, da nima nobenega imetja več, so ga zavaljo sleparskega najemanja posojil zaprli. Sedaj ga zasledujejo spet pod sumom, da je izvršil celo vrsto tatvin v podstrešju nekega zatočišča za brezposelne, kjer je bival.

ŽELEZNICA SEVERNO OD TEČAJNEGA KROGA.

Švedska železniška uprava je dala zgraditi novo železniško progo severno od tečajnega kroga. Prometu jo bodo izročili v nekoliko dneh. Odsek v dolžini 170 km, ki so ga pravkar dovršili, vodi iz Arvidsjaurana na Lapon, v Jokkmokk. V bližini Jokkmokka so veliki slapovi, ki jih turisti zelo radi obiskujejo. Proga nadaljuje progo iz Kristinehamna v srednji Švedski do Arvidsjaurana. Celotna proga bo merila 1300 km. Delo v skoraj neobljudeni Laponski je bilo zvezano z izrednimi težavami.

POROČNA OBLEKA ZA GO. SIMPSONOVO.

Vsakovrstnih vesti o poroki vojvode Windsorskega je bilo v zadnjem času dovolj in vse so si nasprotovale. Posebno v zadnjih dneh je bilo zaznamovati pravi višek v variantah. Sedaj pa je videti, da se bo stvar razčistila. Angleški listi namreč poročajo, da je ga. Simpsonova v Parizu oddala naročilo za svojo poročno obleko. Ker Cannesa trenutno neče zapustiti, so ji vodilne pariške modne tvrde poslale tja kakšnih štirideset modelnih oblek. Bilo je precej premišljevanja o tem, katera izmed oblek bi bila najprimernejša. Ker je bela barva izključena, so izbrali končno menda model popoldanskega oblačila. Ostanek modelov, ki jih je ga. Simpsonova naročila, sestoji iz toalet vseh vrst za vse mogoče prilike. Po neki nadaljnji vesti ostane ta točni datum in kraj poroke do zadnjega trenutka tajna. Baronica Rotschildova je baje predlagala poroko v enzesfeldski grajski kapeli. Vojvoda bi se s tem strinjal, toda ga. Simpsonova bi baje dala prednost kakšni anglikanski cerkvi na Angleškem. Vojvoda je za

1818 nam za cene vozniških rezervacij kabin in poslušala za potovanja.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY (Travel Bureau)
216 W. 18th St., New York

Na parnikih, ki se debelo tiskani, se vrše v domovino izleti pod vodstvom izkušenega spremljevalca.

17. marca: Normandie v Havre
18. marca: Europa v Bremen, Berengaria v Cherbourg
19. marca: Rex v Genoa
24. marca: Manhattan v Havre, Queen Mary v Cherbourg
27. marca: Saturnia v Trst, Paris v Havre
31. marca: Aquitania v Cherbourg

to, da se poroka izvrši samo z najbolj potrebnimi formalnostmi.

Tudi o poročnem potovanju so ni nobene odločitve. Ga. Simpsonova bi rada odšla na Angleško, dočim bi se bivši kralj odpeljal v Združene države. "Moja želja bi bila," je baje dejal, "da bi Ameri o končno doživel kot svoboden občan."

VRAN Z BRILJANTNIM PRSTANOM.

V nekem dunajskem parku je zagledal neki časopisni poročevalec sredi tropa golobov črnega vrana. Ptice je zekal s kljunom vneto po bleščečem se predmetu, ki je ležal pred njim na tleh. Časnikar je tlesnil z rokami, ptice so odletele, z njimi se je dvignil tudi vran, ki pa je bleščeči se predmet vzel v svoj kljun. Po kratkem poltu ga je s pustil zopet na tla. Časnikar je stekel tja in je našel lep, zlat prstan s temnim safirjem v sredi, na obeh straneh safirja pa sta bila dva koroprovno vrno velika briljanta. Dragoceni prstan je našel na policijski komisarijat in domnevajo, da ga je vran kje ukradel, saj je znano, da se te ptice zanimajo za vse predmete, ki se bleščijo.

SVILENI PODPLATI ZA ČEVLJE.

Na Japonskem so napravili nedavno zanimiv poskus, da bi uvedli svilene pete in podplate za čevlje. Izkazalo se je, da so takšne pete in podplati izredno odporni, poleg tega pa še trpežnejši od usnjenih. Razen tega je hoja z njimi naslišna, ne tehtajo skoraj nič in ne propuščajo vlage.

"GLAS NARODA"

pošiljamo v staro domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. — Naročnina za stari kraj stane \$7. — V Italijo lista ne pošiljamo.

ROJAKI, ki nameravajo te poletje potovati v domovino, naj si TAKOJ rezervirajo prostore. Na nekaterih parnikih so že vsi prostori razprodani. Torej kdor hoče potovati, naj nam takoj sporoči.

POTNIŠKI ODDELEK "GLAS NARODA"

1. aprila: Bremen v Bremen
3. aprila: Conte di Savoia v Genoa
7. aprila: Washington v Havre, Lafayette v Havre, Queen Mary v Cherbourg
10. aprila: Europa v Bremen, Rex v Genoa
14. aprila: Normandie v Havre
15. aprila: Berengaria v Cherbourg
16. aprila: Vulcania v Trst
17. aprila: Bremen v Bremen
20. aprila: Roma v Genoa
21. aprila: Manhattan v Havre, Queen Mary v Cherbourg
24. aprila: Ile de France v Havre, Conte di Savoia v Genoa
27. aprila: Europa v Bremen
8. aprila: Normandie v Havre, Aquitania v Cherbourg
1. maja: Saturnia v Trst
4. maja: Paris v Havre, Berengaria v Cherbourg, Bremen v Bremen, Washington v Havre
5. maja: Queen Mary v Cherbourg
8. maja: Rex v Genoa
12. maja: Aquitania v Cherbourg
14. maja: Champlain v Havre, Europa v Bremen
15. maja: Conte di Savoia v Genoa
19. maja: Normandie v Havre, Manhattan v Havre
20. maja: Berengaria v Cherbourg
21. maja: Bremen v Bremen
22. maja: Roma v Genoa
25. maja: Lafayette v Havre
26. maja: Queen Mary v Cherbourg
28. maja: Paris v Havre
29. maja: Rex v Genoa

1. junija: Europa v Bremen
2. junija: Normandie v Havre, Aquitania v Cherbourg, Washington v Havre
5. junija: Vulcania v Trst
9. junija: Queen Mary v Cherbourg
10. junija: Bremen v Bremen
12. junija: Champlain v Havre, Conte di Savoia v Genoa
16. junija: Manhattan v Havre, Aquitania v Cherbourg, Normandie v Havre
18. junija: Europa v Bremen
19. junija: Ile de France v Havre, Berengaria v Cherbourg, Saturnia v Trst
23. junija: Queen Mary v Cherbourg
26. junija: Rex v Genoa
29. junija: Bremen v Bremen, Lafayette v Havre
30. junija: Normandie v Havre, Aquitania v Cherbourg, Washington v Havre

7. julija: Conte di Savoia v Genoa, Berengaria v Cherbourg, Champlain v Havre
8. julija: Europa v Bremen
7. julija: Queen Mary v Cherbourg
9. Ile de France v Havre
10. julija: Vulcania v Trst
14. julija: Normandie v Havre, Aquitania v Cherbourg, Manhattan v Havre
7. Rex v Genoa, Bremen v Bremen
21. julija: Berengaria v Cherbourg
23. julija: Europa v Bremen
4. julija: Saturnia v Trst, Champlain v Havre
5. julija: Washington v Havre, Queen Mary v Cherbourg
9. julija: Ile de France v Havre
11. julija: Conte di Savoia v Genoa

1937

SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR

160 STRANI ZANIMIVEGA ČTIVA, SLIK, POUKA IN NASVETOV JE VREDNO ZA VSAKEGA

50 CENTOV

Naročite ga danes.

Slovenic Publishing Company
New York, N. Y. 216 West 18th Street